

blive Præst, da vil han selv prædike hver anden Søndag i Thorshavns Kirke, og den væsentligste Grund til Udkastets Bestemmelse vil altsaa saaledes bortfalde. Skulde han derimod tvinges til at gjøre det og ligeledes tvinges til at udføre alle de andre ministerielle Forretninger, som en Catechet har at udføre, saa vilde Underviisningen vistnok i mange Tilfælde lide derved.

Det tredje Forslag, som Udvalget har tilladt sig at stille, gaar ud paa en Tilfoining til § 33 Nr. 5, der omhandler blandt de Indtægter, der skulle henlægges til Thorshavns Skoler, Leien af 2 Marker Jord, som Skolevæsenet eier paa Suderø. Da det imidlertid er Udvalget eller ialtsind mig bekendt, at saafremt Jorden blev solgt, vilde Renten af den Kjøbesum, der kunde faaes derved, langt overstige den Leie, man har deraf, har Udvalget foreslaaet, at der skulde tilføies: „eller Renten af den Capital, hvorfor de maatte blive afhændede.“ Man har derved paa en Maade villet opfordre Administrationen til saasnart som muligt at sælge denne Jord, hvorved Indtægterne for Skolevæsenet vilde forøges.

Det fjerde Forslag, som Udvalget har tilladt sig at stille, gaar ud paa, at adskillige af de foreliggende Lovudkastis Paragrapher skulde kunne forandres af Kongen efter Lagthingets Indstilling. Det blev allerede ved Sagens tidligere Behandling udtalt, at dette Udkast var altfor vidtløftigt, idet man meente, at det indeholdt adskillige Bestemmelser, der tildeels vare reglementariske. I Erkjendelse heraf, og fordi Udvalget indseer, at det vilde være mindre hensigtsmæssigt, om man ikke skulde kunne forandre disse Bestemmelser uden paa den langsomme Maade, der vilde være forbunden med, at saadant skulde skee af den lovgivende Magt, er man gaet ind paa det af mig omtalte Forslag. Man skal altsaa blot efter Lagthingets Indstilling kunne forandre dem, hvilket skal skee umiddelbart af Kongen. Disse Forslag, som Udvalget har tilladt sig at stille, skal jeg saaledes anbefale til det ærede Thing.

Indenrigsministeren: Hvad det første af de af det ærede Udvalg stillede Endringsforslag angaaer, forekommer det mig, at det ei er vigtigt nok, til at man for den Sags

Skyld skulde lade Sagen gaae tilbage til Landstthinget og tillige eventualiter komme til at afvoige fra Lagthingets Mening. Hvad det andet Forslag angaaer, at den Deel af § 22 i det forelagte Udkast, hvorefter Førstelærer ved Realskolen i Thorshavn skal tillige være ordineret Catechet, skulde bortfalde, kan jeg ikke i og for sig have Noget derimod at erindre, navnlig naar derved ogsaa skulde bortfalde den Nødvendighed, der ligger i Udkastets Bestemmelse, at man skal være bunden til theologiske Candidater. Men jeg maa bemærke, at denne Bestemmelse i Udkastet hidrører fra Lagthinget; den findes ikke i det Forslag fra Skoledirectionen, som blev Lagthinget forelagt, ligesom der heller ikke findes noget Saadant i den Forordning, der angaaende det færøiske Skolevæsen udkom i 1845. Da det saaledes er Lagthinget, der har foreslaaet denne Bestemmelse og det endog er anført, at den er overensstemmende med det almindelige Dnsse paa Færøerne, synes jeg, at det er betænkeligt at afvige deraf. Jeg maa herved ogsaa gjøre den Bemærkning, at de Grunde, som den ærede Ordfører har anført, beroe paa en Misforstaaelse, idet han mener, at, naar Førstelærer tillige er Catechet, er han derved forpligtet til at udføre præstelige Forretninger. Dette kan jeg ikke indrømme; thi en Catechet der maa betragtes som en Catechet ved Kjøbstadskolerne i Almindelighed, og en saadan har aldeles ingen Forpligtelse til at udføre præstelige Forretninger. Der er vel ganske enkelte Steder, hvor det undtagelsesviis er paalagt Catecheten i hans Bestalling, at han skal prædike paa enkelte Dage; men dette er en Undtagelse, og hvor det ikke udtrykkelig er paalagt ham, har han altsaa blot Competence til at forrette alle præstelige Forretninger, naar det begjæres af ham og han dertil er villig, uden at der i saa Henseende paahviler ham noget Baand. Aarsagen, hvorfor Førstelærer ved de fleste Kjøbstadskoler tillige er ordineret Catechet, har især været at skaffe ham et vist Relief og give ham Afgang til Offer; men om Offer er der ikke Tale i Udkastet, hvorimod der her blot kan være sigtet til den Anseelse, han skulde have ved at modtage præstelig Ordination, hvorhos det jo ogsaa kunde være ønskeligt, ikke